

S. Bonav. in spec. q. 7.

S. Bonavent. Maria mare est gratia affluendo; nam sicut omnia flumina intrant in mare; sic omnia gratiarum genera, Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, & reliquorum Sanctorum influunt in Mariam. Et Albertus Magnus: Congregationem aquarum vocavit Maria: Lacus autem omnium gratiarum vocatur Maria. H. Ser. 22. f. 216.

In plenitudine Sanctorum detentio Virginis: 1. Quia meritis suis transcendit merita omnium Sanctorum, cui nec fides desuit Patriarcharum, nec Spiritus Prophetarum, nec Zelus Apostolorum, nec constantia Martyrum, nec sobrietas Confessorum, nec castitas Virginum, nec facultates conjugatorum, nec puritas Angelorum, ait S. Bernard. 2. Sicut habuit plenitudinem gratiæ, ita etiam habet plenitudinem gloriæ omnium Sanctorum. Hinc exclamat Andreas: Cretenus: O Sancta Sanctis sanctior, & omnis sanctitatis sanctissime thesaurus.

And. Cretenus.

B. V. in primo creationis instanti majorem habuit gratiam, quam supremus Angelus, hanc gratiam dein singulis momentis dupliciter & centuplicavit, ita Deus plus illam amet & æstimet, ita Deus plus illam simulet, quam omnes Sanctos simul sumptos. C. Luc. c. 1. v. 27.

Fundamentum eius in montibus Sanctis, quia initium Mariæ plus placuit Deo, quam finis omnium Sanctorum. M. conc. 11. aff. 1. n. 3.

B. V. etiam dormiens merebatur, & ideo singulis momentis in immensum augebat meritum. M. ib. n. 4. Calam. Mar. Ser. 3. n. 9.

Vocatur foror nostra parvula; quia micrococosus est, qui continet perfectiones omnium Sanctorum. M. ibid. n. 6.

Omnia flumina intrant in mare: ubi S. Bonavent. ait: omnia clarissima intrant in Mariam: flumen gratiæ Patriarcharum, & Prophetarum: flumen gratiæ Apostolorum, & Martyrum &c. M. conc. 11. aff. 1. n. 9.

S. Bonav. in spec. 11.

Erit in novissimis diebus preparatus mons Domus Domini in vertice montium. Per montem autem superiorum Sancti & Sanctæ Dei, per montem autem superiorum montibus intelligitur Beatissima Virgo, quæ omnes Sanctos superat. Nam ut docet S. Augustinus, illa per unicum actum amoris, & speciatim per illum actum Resignationis: Fiat mihi secundum Verbum tuum, plus meruit, quam omnes Sancti. Calamat. Mar. Ser. 2. f. 25.

Beatissima Virgo, quia fuit vas immense capacitatis, utpote quæ illum complectebatur, quem cæli & terra capere non possunt, ideo etiam immensa fuit gratia,

qua plena erat. Hinc in gratia superavit omnes Sanctos. In plenitudine Sanctorum detentio mea, ait, quia habuit eminenter omnes virtutes, prerogativas, ac privilegia Sanctorum. Gratia plena appellata est, ait S. Athanasius, utpote, quæ omni gratia abundat. Maria mare vocatur; sicut enim mare omnia flumina recipit, & non redundat; ita Maria omnium Sanctorum, & Angelorum charitativa complectitur: Quidquid est, minus est Virgine, solus Opifex opus istud supergreditur. Ib. f. 27.

S. Athanas. Ser. de S. Despat.

S. Per. Dam. Ser. de Nat. 2. p.

48. Illius dona, ac gratiæ sunt incomprehensibiles.

Angelus ad Mariam dixit: Ave gratia plena. Quam hanc est plenitudo? respondeo, ex capacitate debet desumi: quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti; capacitatis ergo, & gratiæ immensa fuit. M. conc. 11. aff. 1. n. 7.

S. Bernardus Sen. ait: Tanta fuit perfectio Virginis, ut soli Deo cognoscenda relinqueretur. M. ibid. n. 8.

Ne quare, cur sancti Evangelistæ vitam Virginis non descriperint: nam S. Thomas ait: Quia Virginis gloria magis cogitari poterat, quam describi. M. ibid. n. 9.

Ipse sacratissima Virgo suam perfectionem, & gratiarum dona explicare non potest, hinc quasi abruptim tantum dicit: Fecit mihi magna &c. M. ibid. n. 10.

Imo ipse Deus vix explicare posse videtur magnam suæ Matris perfectionem, ideo ait: Secretum meum mihi. M. lb. n. 11.

Dum Deus creavit hominem, dixit: Faciamus hominem ad imaginem nostram: sed in creatione Virginis dixit Sanctissima Trinitas: Quid faciamus forori nostre? ubi Card. Hugo: Hæc querit sanctissima Trinitas, non dubitans, sed exaggerans, quasi dicat, magna faciemus ei. M. lbid. n. 11, & 12.

Dominus possedit in initio ovarium suarum. Cur dicitur Dominus, cur non Deus? Respondeo, quia Deus, dum operatur ut Deus, certis legibus stringitur, quia ipse sibi posuit. At ut Dominus nulla lege ardeatur; dicitur itaque Dominus possedit me, ut indicetur, Deum modo profus illustrato Virgini contulisse privilegia: Erat formata ex carne, sed absque fomite: erat infans, sed cum usu rationis: Erat secunda, sed absque violatione: erat incorrupta, sed sine sterilitate: erat grævida, sed sine onere, erat pulchra, sed sine offusculatione videntium, erat moribunda,

S. Ber. Sen. 7. c. 3. Ser. 6. n. 1. c. 1.

bunda, sed sine cruciatu, erat mortua, sed sine putrefactione &c. Segn. Manna 8. Sept. n. 2.

Beatissima Virgo nomine suo merito vocatur Maria, id est Domina maris; quia habuit plenitudinem sufficientiæ, quæ reddidit Virginem plenam in se. Plenitudinem abundantiam, quæ reddidit plenam proficere, & pro aliiis. Plenitudinem excellentiæ, quæ reddidit plenam in se, plenam pro aliiis, & plenam super omnes alios simul sumptos, &c. Segn. Manna 17. Sept.

Deus est infinite potens, infinite sapiens: & tamen dicit S. Bernardus Senensis: Nec potentiora, nec sapientiora Deus facere potuit, quam quæ in Virgine fecit. Calamat. Mar. Ser. 2. f. 30.

S. Thomas ait: Beata Virgo ex hoc, quod est Mater Dei, habet quandam dignitatem infinitam ex bono infinito, quod Deus est. Calamat. Mar. Ser. 3. n. 12.

Fecit mihi magna qui potens est. Supra hæc verba querit S. August. Quæ tibi magna fecit, O Domina! & respondet: ut creatura ederet creatorem, ut per te mundum Deus redimeret. Propterea facta est Regina cæli & terræ, & data est illi omnis potestas, &c. Calamat. Mar. Disc. 4. f. 56.

S. Ant. p. 4. n. 15. 4. 14.

S. Antonius: Maria interpretatur mare, quia sicut nullus valet gustas maris diminuerare; sic Misericordiam, gratiæ excellentiam, gloriosaque Maria nullus valet exprimere. H. Ser. 22. f. 216.

49. Est præ omnibus creatis Deo simillima.

And. Hier. in sol. orat. 2. de As. sumpt.

Beatissima Virgo, teste Andrea Hieronymo, est depicta archetypi Divini imagi. Nam primo, sicut Deus Rex est omnium creaturarum; ita Maria Regina. Secundo, sicut Deus est potentissimus; ita Maria data est potestas in cælo, & in terra. Tertio sicut Deus est immensus; ita donorum immensitatem in Maria nemo potest comprehendere. Quarto sicut Deus est pulcherrimus; ita Mariæ pulchritudinem sol & luna mirantur. Quinto sicut Deus Misericorsus est; ita Misericordia Virginitatis non est finis aut numerus. Sexto sicut Deus est fons & origo omnium bonorum; ita de plenitudine Mariæ participant omnes creature. Septimo sicut Deus est sanctissimus; ita Maria est Sanctissimior, & sanctitatis thesaurus, &c. Calamat. Mar. Disc. 4. f. 52. & seq.

S. Ber. Ser. 2. supra ad Luc.

Christus figuratus fuit per arcam testamenti, & Maria per illud exemplar arce, quod Moysi in monte monstratum est; fuit enim Filio suo simillima. Illius nam D. Claus. Spic. illustret. Paris. l.

titivas ab Angelo nunciatur, fuit ab omni peccato immunis, in templo presentata, ab Angelis nutrita, est advocata humani generis &c. aliaque habet dona, in quibus cum Filio convenit. Calamat. Disc. 4. f. 60. & seq.

Eccl. 24.

In plenitudine Sanctorum detentio mea: ait de sancta B. V. Quid vellet dicere? Nota! sancti in calidiorum sanctitate sua characteristica: Patriarchæ excellent in fide, Prophetæ in spe, Apostoli in caritate, Martyres in fortitudine, confessores in virtute austeritate, Virgines in castitate. Vult ergo dicere Beatissima de se, quod omnem hanc plenitudinem sanctitatis in se continet, & proxima ad Deum accedat, &c.

PATROCINIUM B. V.

50. Neminem se invocantem respuit.

Sanctus Bernardus ait: Ille sceler, o Virgo, tuas laudes sicut, qui te fideliter invocant sentit unquam in suis necessitatibus sibi defuisse. B. Ser. 75. n. 6.

Nescirem quoniam refugerem, ait iterum Bernar. In me totum Mariæ gratiam commendarem. S. punct. 131. fol. 414.

Rebecca non tantum famulo Ifaac, fed & camelis potum dedit: sic Maria suam clementiam invocantibus impendit cum abundantia. M. conc. 18. §. 3. n. 3. c. 1.

Maria omnibus omnia facta est, ait S. Bernardus, omnibus misericordie fontem aperit, omnium necessitates antipissimo quodam miseratur affectu. H. Ser. 28. f. 276.

Maria dicitur velita esse duplicibus, id est, caritate Dei & proximi: unde sicut ad Dei, ita & ad proximi obsequium semper parata est, cupitque eadem duplici veste ornare sibi devotos: fed opus est, ut Mariæ virtutes amplemur, juxta illud: Mariæ induite, quæ totus diligit eam. C. in Proverb. 31. v. 21.

Lex clementiæ, id est, pietatis affectus, & beneficentia in lingua eius; quia fuit, & est clementissima: Mansuetissima fuit per patientiam, patientissimam contra omnem adversitatem, ait S. Bonav. C. in Prov. 31. n. 26.

51. Invocantes se velocissime exaudit.

B. V. sepe comparatur velox: quia hic Planetæ omnibus aliis velocior est circuli. Ita B. V. &c. B. Ser. 81. n. 7.

Duo ubera B. V. dicuntur hianuli, quia uno pulvis gratiam, altero cis veniam velocissime impetrat. M. conc. 39. aff. 3. n. 6.

Sacerdos a pueritia caesus in adulta jam aetate impurissimis tentationibus vexatus est. Confugiens ergo ad B.V. cum ab illa non statim exaudiretur, aliquando eorum altari orans, vidit imaginem Beatissimae, & Sanctae Gertrudis: igitur mirarietiam ausus est, quod aureum diadema Beatissimae, nisi cum mox adjuvaret, auferre, & S. Gertrudi imponere vellet, auferret, & Dei Genitrici simplicitas, & eum ab omni carnis stimulo liberavit. E. Maria n. 47.

Mercator haud procul ab urbe Mergenthal a latronibus exspoliatus, & jam ex-carnificans invocavit opem B.V. Latrones mitiores facti illum alligant arbori: apparet illi B.V. vincula solvit, & eum momento in patriam transfert. H. 2, fol. 91.

Præsertim cum animæ salutem concernit, Maria sine mora fert auxilium. In montana ad Elisabeth abiit cum festinatione. Sed quare cum festinatione? i. ait S. Ambrosius, ne extra domum diu in publico versaretur, quod Virgines dedecet.

2. Quia plena erat gaudii & Spiritu Sancto: *Nescit tarda molimina Spiritus Sancti gratia.* Sunt hæc bonæ rationes, sed præcipue tertia: quia Joannem in utero sanctificare, & a peccato purgare festinabat. C. in Luc. 1. vers. 39.

52. Erga famulos suos prodigiosa beneficia.

Damasci Imago B. V. asservatur ubi S. Joann. Damascenus amputatam manum integram recepit. H. 2, fol. 6.

Petrus Martinez in Africa captivus a Deipara sibi apparente monitus est, ut cum in Lusitaniam redierit, ubi lucem insolitam deprehensus esset, templum sibi conderet. Simul atque hoc dixit Virgo Petrus adhuc compediis vincitus in patria consistit: lucem jam ab aliis viam haud procul Uliaspone vidit, Deipara statum invenit, & templum edificavit. H. 2, fol. 15.

Corduba Statua B. V. sub radicibus ficulnea effoditur, & statim fonticulus ibi nascitur adhuc salutaris. ibi P. Th. Sanchez agrus juvenis linguæ balbutiens impediendum deposuit. H. 2, fol. 17. c. 1.

Ramirus Dynasta Hispanus, Mauroum multitudine obsessus, duas filias potius Desparæ sacrificat, quam illas libidini hostium relinquat. Deo præter spem Mauroum vincit, & victor redux duas filias vivas invenit. H. 2, fol. 18.

B. Jordanus Generalis Ord. S. Dominici auctor fuit, ut quotidie a suis Salve Re-

gina in honorem B. V. cantaretur. Videlicet aliquando Beatissimam Virginem in altari manum arripere Divini Filii sui, & cum ea sibi ac fratribus benedicere. Barry Ann. Mar. 2. Febr.

Manum suam aperuit inopi *Exc.* hæc verba propria sunt B. V. cujus misericordiam & liberalitatem celebrant omnium sæculorum historiae. Hinc Ecclesia B. V. salutat, *Salve Regina, Mater Misericordia, vita, dulcedo, & spes nostra!* S. Bernardus ait: *Nilul nisi Deus habere voluit, quod per manus Mariæ non transiret.* C. in Prov. 31. v. 20.

53. Est refugium tribulatoorum.

B. V. vocatur Platanus exaltata juxta aquam in plateis: ubi Richardus a S. Lauz. Contra *estum exterioris tribulationis remedium præstat.* B. Ser. 71. n. 9. 10.

S. Bernardus ait: Omnium necessitates materno miseretur affectu. S. punct. 32. fol. 738.

Joannes sub cruce Mariæ filius factus est, quia passionis calicem magis, quam ceteri Apostoli bibit. M. conc. 29. aff. 2. n. 10.

Maria Apostolos inter ærumnas sua præsentia confortavit: ita hodiecum omnes tribulatos. M. conc. 32. aff. 3. n. 7.

Christus ad Apostolos dixit: *Alii laboraverunt, & vos in labore eorum introitis.* Quid? an Apostoli non laboraverunt inter ærumnas? Respondeo, Virginis præsentia ita erigebat Apostolos, ut laborem non sentirent sub umbra Virginis. M. conc. 32. aff. 3. n. 7.

Piz cujusdam Matris filius in bello contra Turcas capitur: Mater non desinit opem Virginis implorare, & ecce aliquando vesperi ad ædium illius postes adventat filius, turcico habitu indutus, & in manu tenens aureum poculum, quo nobilissimo cuidam Turca tanquam pincer-na fervierat: fuit autem angelica manu Turcia Catanam in Sicilia translatus. R. cent. 2. part. 2. mir. 32.

Frater Cisterciensis, & Ecclesia custos & Beatissima Virgini valde devotus, a demone speciem mulieris induto deceptus persuasulose est, ut aureo argenteoque Ecclesia ornata sursum ablato secum profugeret. Fecit id custos, in via alio prætextu rediit demon & Monachis sursum prodidit. Ille retractus in Monasterium & incarceratus invocat Beatissimam, & illa compulsi demone loco fratris carcerem subire custodemque liberavit. E. Maria n. 43.

Pro. 31. v. 20.

54. Sæpe non exaudit, & cur?

Si Maria non exaudit clamantes ad se, id maxime fit: 1. Quia oratio non procedit ex caritate. 2. Quia non sequitur emendatio morum. 3. Quia oratio fit tantum ex amore erga res temporales. B. Ser. 77. n. 26. 27. & 28.

Lactæ haud procul Bruxellis apud Staniam B. V. tredecim peregrini, qui igne sacro sive S. Antonii laborant, sanati sunt, excepto uno: hic cum in lamenta & blasphemias erumperet, quod parem cum aliis sanitatem non recipere, illico eodem malo correptus, & consumptus est. H. 2. fol. 98.

Perfuit in Italia annulus, quo B. V. a S. Josepho fuit desponsata, miraculis claret, præsertim in partus difficultate, & ad conciliandum conjugum animos valet. Verum cum aliquando mulier, nomine Waldrada, temerario ausu annulum suo digito inferuit, digitus eo momento exaruit. Bagatta 1. s. c. 3. §. 4. n. 1. En. B. V. reverentiam, ac humilitatem exigit, sine his dispoitionibus adeo non exaudit, ut potius noceat!

Dantur loca in agris, & pratis, quæ licet æquali industria cum ceteris colantur, præ ceteris tamen sterileseunt. Quare? quia a vicino monte, ædificio, aut nemore plus nimis obumbrantur & sic infrigidantur. Multæ animæ Christianæ, licet ipsæ fidei remediis cum aliis foveantur, & Mariam invocent, non tamen bonis operibus fecundantur: quia umbras vanitatis querunt, & frigidæ solum agunt, quod ferventer agere debent. &c.

55. Sui pro presidio securos nos reddit.

Elisæus flumen trajecturus in expanso Eliæ pallio spem concepit, & feliciter trajecit. Quanto magis fiduciam habere possumus in pallio protectionis Beate Virginis. S. punct. 23. fol. 95.

Urbs Carnutenis per rogam B. V. ab exordio servatur. F. part. 3. L. 6. fol. 170.

S. Gislenuis itinerans vestes suas a palo suspensas ad solem siccavit, interim venit urfus, qui persequentibus canibus sub iis vestibus se recipit, & securitatem mire invenit. Applicat! &c. R. cent. 2. p. 1. mir. 21.

Vvornitrii dum itinerans faber ferrarius coram icone B. V. dolorosa, in arboræ stantis orat. B. V. illi apparet, & tres turgentes spicas illi ostendens ait: licet loci huius incolæ suis flagitiis Deum provocant ad castiganda eorum peccata grandine & tempestate, ego tamen patrocinio

meo obtinui, ut si penitentiam agant, indemnes persistant. His dictis evanuit! ædificatum est ibi sacellum B. V. incolæ penitentiam egerunt, & licet circum circa agri grandine obricti sint, eorum tamen segetes manserunt incolumes. H. 2. fol. 93. seq.

Si Pater iratus baculo & virga in filium immergitur involat, quid agit iste? retro Matrem se abscondens ibi refugium querit. Ita si iratus Deus contra peccatorem justitiam rompham stringit, quid illi superest, nisi ut ad Mariam confugiat, quæ ab Ecclesia dicitur: *Refugium peccatorum Exc.*

56. Est Mater omnium nostrum amantissima.

Peperit Filium suum primogenitum. Christus est primogenitus, non adoptivi: ergo Mater Dei, ait Anselmus, est Mater nostra. &c. S. punct. 32. fol. 736. Ideo etiam hereditatem, & doctem hujus magnæ Matris sperare habemus. libid. fol. 737.

Cur Bala vocatur Mater filiorum Neptali, cum tamen hi non filii, sed nepotes ejus fuerint? Respondeo: quia apud Josephum pro ceteris intercessit, ideo hæc pietas Materna dicitur: quid dicendum de Dei Matre, quæ semper pro nobis intercedit? nonne Mater nostra est? S. punct. 32. fol. 739.

Hinc B. V. mire nos amat, i. quia ejus caritas est ardentissima, a Spiritu Sancto incensa. 2. Quia est Mater Christi; ideo omnes materno amore diligit, quos Christus amat. 3. Unus idemque est habitus, quod diligit Deus & proximus; sicut ergo amor erga Deum fuit maximus in B. V. ita & amor fuit maximus erga proximum. 4. Christum præfecit Mariam Ecclesiam, & fidelibus, ut sit eorum Mater, Regina, & patrona: ergo etiam summum illi amorem contulit. Denique magnitudinem amoris Virginis erga hominem testantur immanis eius beneficia, de quibus S. Bernardus: *Sicut misericordiam tuam o S. Virgo Beata, siquis est, qui invocante in necessitatibus suis sibi meminere desuisse.*

57. Habet potestatem omnes adjuvandi.

Si alii Sancti, uti Abraham, Isaac, Jacob, Moyses, placare Deum, & multas ab eo gratias impetrare poterant, quanto magis Mater Dei, quæ assistit Regina a Dextris Deo. H. Ser. 10. fol. 88.

Quo magis est meritum hominis apud Deum, eo magis intercessione sua valet.

Prov. 5. Cujus autem meritum majus est apud Deum, quam Matris Dei? *Multe filie congregarunt divitias, tu supergressa es universas.* Cum ergo jam ab Angelo fuit salutata, *Gratia plena:* quanto magis gratia plena fuerit necesse est, postquam Filius Divinus non vni mensuris in eius corpore requievit? *H. Ser. 10. f. 90.*

Materitas Dei est dignitas quasi infinita, ex qua omnia B. V. charismata, & privilegia profluunt: sicut ergo dignitate, ita etiam meritis omnes Sanctos & Angelos superat, consequenter ejus preces plus valent apud Deum, quam preces omnium hominum & Angelorum, illa enim dignior est, quae exaudiatur, quam omnes Sancti, C. in *Prov. 31. v. 29.*

Prov. 8. *Mecum sunt divitiae, & opes superbae, videlicet divitiae gratiarum omnium. S. punct. 32. f. 737.*

Pete Mater, neque enim fas est, ut avertant faciem tuam: ubi S. Antonin. Oratio Virginis non solum innicitur gratia Dei, sed etiam iri naturali & iustitia Evangelii, nam filius non tantum tenetur audire Matrem, sed etiam obedire. *S. punct. 32. fol. 739.* Repullam a filio referre non potest, ait S. Bern. S. *ibid. f. 741.*

Ab aliis Sanctis haec vel illa impetrari possunt, a Maria omnia. *S. punct. 32. f. 742.*

In Jerusalem potestas mea, 11 est in Ecclesia triumphante, ut ait Richardus, ibi exercet suam potestatem, ubi omnes introducere potest. *M. conc. 11. ass. 3. n. 2.*

Angeli praesunt regnis, provinciis, civitatibus, & domibus. Preces nostras Deo offerunt. S. Michael Angelus contra Draconem pugnat: Angelus Petrum e carcere liberat, piscinam movet, Lazarum mendicum in sinu Abrahae deportat. An Regnam Angelorum non putabimus habere eandem & majorem potestatem, praesertim cum de Sanctis dicatur: *Erunt in caelo sicut Angeli Dei?*

Salomon Matri in throno juxta se sedenti: *Pete a me Mater, non enim est aequum, ut avertant faciem tuam.* Quanto magis Filius Dei ista ad Matrem? *H. Ser. 9. f. 82.*

Jurat hic annectere incitamenta ad fiduciam in Deo posita collocandam, quibus probatur, quod possit Maria suis cultoribus salutare, a Christo exorare:

1. Christus respicit Deiparam, ut filiam a Patre suo unice dilectam, cum nullo unquam peccato vel levissimo Patrem offendere, sed omnem ejus voluntatem semper exactissime adimpleverit. Igitur Christus in reverentiam Patris debet exaudire Deipara.

2. Deipara est sponsa Spiritus Sancti: hic enim ex illius purissimo sanguine, quem in cor diffusa caritas distillavit, Christi corpus formavit, & simul sponfam suam immanens gratiarum copia ditavit. Hinc ob reverentiam Spiritus Sancti necesse est Christum Deiparae patrocinanti dare repullam.

3. Filius Dei agnoscit, Mariam vere esse Matrem suam, cui debet suam humanitatem, & cum hac omne suum meritum, & omnem a Patre suo propter suum meritum potestatem. Et haec non exerat in gratiam Matris suae?

4. Aliorum filiorum strictissima obligatio inter Patrem, & Matrem dividitur: obligatio Christi, quoniam Patre humano caruit, soli debetur Matri, & huic quidem libere in Christi antea praenunciati conceptum consentienti.

5. Praecipit Christus liberis, ut Patrem, Matremque honorent. An ipse hanc legem violabit: an vero observaret, si Matris suae deprecationes contemneret?

6. Sicut Christus recipit omnem potestatem imperandi, sic Matri negare non potest omnem potestatem impetrandi. Sic Filius honoratur in Matre & Mater in Filio.

7. Pietas Christi in Matrem debet esse omnium perfectissima, cum Christus fuerit exemplar perfectissimum omnis virtutis. Ergo superat pietatem Salomonis erga Bertheam, & omnium Filiorum, qui erga Matres suas fuerunt officiosissimi, & obsequentissimi.

8. An permittet Christus, ut cor, quod amore in Matrem suam ardet, inferorum flammis ardeat? an non ipsam Matrem suam torqueret?

9. Postquam Christus Matrem suam decoravit prerogativis, & privilegiis longe maximis, uti sunt Immaculata Conceptio, anticipatus usus rationis, imtemerata Virginitas &c. Cur rejiceret Matris petitionem, quae in sui, suae Matris, & servorum hujus gloriam collimat?

10. Christus aqua potum in nomine suo porredum remunerabitur, & copiosissime remuneratus est hospicium Martij, Magdalenae, & Lazari. An parior sit erga Matrem suam, quae in illum omnia sua contulit?

11. Christus promisit suis Apostolis *Jos 14. v. 14.* Siquid perieritis in me in nomine meo, hoc faciam. Quid non faciet, si ejus sanctissima Mater pro servis suis intercedat?

12. Si Christus etiam alios Sanctos exaudit, qui tamen ipsi suam sanctitatem Deiparae in acceptis referunt, dum nempe pro suis clientibus sibi devotis prodigiosas etiam

1. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

2. Pet. 1. v. 11. *Quia quae omnia vobis scribo, non sunt scripta, sed haec vobis scribo, ut si quis haec non habuerit, non accipiat, qui non accipit, perdat gloriam suam, etiam si sciat legere.*

3. Pet. 3. v. 11. *Quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

4. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

5. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

6. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

7. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

8. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

9. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

10. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

11. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

12. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

13. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

14. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

15. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

16. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

17. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

18. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

19. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

20. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

21. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

22. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

23. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

24. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

25. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

26. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

27. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

28. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

29. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

30. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

31. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

32. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

33. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

34. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

35. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

36. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

37. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

38. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

39. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

40. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

41. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

42. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

43. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

44. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

45. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

46. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

47. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

48. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

49. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

50. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

51. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

52. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

53. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

54. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

55. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

56. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

57. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

58. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

59. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

60. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

61. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

62. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

63. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

64. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

65. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

66. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

67. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

68. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

69. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

70. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

71. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

72. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

73. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

74. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

75. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

76. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

77. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

78. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

79. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

80. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

81. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

82. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

83. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

84. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

85. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

86. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

87. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

88. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

89. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

90. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

91. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

92. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

93. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

94. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

95. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

96. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

97. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

98. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

99. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

100. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

101. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

102. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

103. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

104. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

105. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

106. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

107. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

108. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

109. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

110. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

111. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

112. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

113. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

114. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

115. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

116. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

117. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

118. Pet. 4. v. 13. *Non timeatis, quia qui cruciatur in nomine Domini, cruciatur in nomine Domini.*

119. Pet.

fericordia Maria in caelis superat misericordiam suam existentis in terra. S. Ibid.

B.V. comparatur soli, quia omnes illuminat. M. conc. 1. aff. 3. n. 10. Et quia omnes indiscriminatio jurat. M. conc. 18. aff. 1. n. 7. & conc. 39. aff. 3. n. 2. seq.

Rebecca dedit Eliezer famulo Abraham potum: Rahab Jerichuntina abscondit exploratores Josue: Mulier Tebana confregit Abimelech lapide cervicem. Judith decapitavit Holofernem. Mulier Thecutis reconciliavit Patri Abalonem. Ethier intercessit pro populo. Parem in matrem Maria prompta parataque est nobis succurrendi in necessitatibus. S. Bernardus exclamat: *Siluat miserationes tuas, o Benedicta, quisquis te in necessitatibus invocata sibi meminit inquam desuisse.* H. Ser. 33. fol. 120. & seq.

Juvat hic annectere incitamenta ad fiduciam in Deipara collocandam, quibus probatur, quod Maria velit suis cultoribus salutem a Christo exorare.

1. Maria, utpote filia omnium pietissima, amat Patrem aeternum ardentissime; & quoniam novit intentum ejus desiderium plures habendi filios adoptivos, quibus cum infinitam, & nunquam exhaustandam hereditatem communitur, hic utique vult ad hoc Patris aeterni desiderium complendum suam operam conferre.

2. S. Paulus ad Rom. 8. scribit: Deus proprio filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quo modo non curam cum illo omnia nobis donavit? ergo sicut Pater Filium suum voluit nos habere per Mariam, sic omnia voluit nos habere per Mariam. Si Pater hoc voluit, an filia obsequentissima negliget hanc Patris voluntatem? an tergiversabitur suas pro cultoribus preces interponere?

3. Spiritus Sanctus est ipsa Caritas infinita. Maria illius sponsa flagrantissime redamat Spiritum Sanctum. Maximus autem amor Sponsi, & Sponsae tendit in plures liberos, & hos quidem optime fortunandos.

4. Si Maria ante Filii incarnationem ab Angelo salutata est gratia plena, per supervenientem Spiritum Sanctum debuit illa superimpleri, ut gratias suas in alios quoque posset effundere. Et hunc fluxum illa vult sistere, & quidem cum dispendio Divinae gloriae, & erga illos, qui hunc fluxum sistant, & anhelant?

5. Filius Dei nos fratres suos vocavit. Ergo Patrem suum voluit esse & nostrum: Ergo & Matrem suam voluit & esse no-

Gen. 21. Josue 4. Jud. 13. 2. Reg. 4. 1. E. 4. S. Bernar. ser. 10. per Mariam est.

stram. Si Mater est, Materno amore complectitur filios suos, qui illam, ut Matrem suam venerantur. Matris amor autem quantum sit in reverentes filios, probat experientia & natura ipsa.

6. Nulla unquam Mater exitit, quae filios suos tam sapienter, & ardentem amaret, ac nos Mater Dei nostram, cum ille amor erga nos ex summo ipsius erga Deum amore in ipsa antecederet.

7. Maria iusta est ab Angelo Filium suum vocare JESUM, seu Servatorem. Quoties igitur Filium suum vocat, aut vocari audit JESUM, toties accenditur desiderio plures homines servandi ab interitu omnium deploratissimo, ut sic Filio suo se magis conformet.

8. Cum Mater sanctissima, prout decet, aestimet caritatem Filii sui pro omnibus mortui, ut omnes salvi fiant; an patitur ut fructu Redemptionis excidant & illi, qui sibi sunt singulariter devoti?

9. Quoniam Christus singulari modo redemit Matrem, cum hanc ab omni peccato praeservavit, ideo & Mater singulari amore fertur in Filium. Haec autem cum maxime cordi fit salus animarum, an istam Mater in gratiam filii sui patrocinio suo non vult procurare.

10. Christus in Eucharistia nobis incorporatur, & Spiritus quoque suo intime nobis conjungitur. An Mater in nobis despiciet suum Filium, suam carnem, & sanguinem?

11. Christus in cruce morituriens per ultimam voluntatem suam Matrem suam in Joanne omnes suos Discipulos, cum filios commendavit. Et hos suo vultu desistuerit auxilio; cum tamen Christus innuerit, ut posthac Maternam sollicitudinem sibi huculque praestitam deinceps in substitutos filios converteret.

12. Pater dedit pro nostra salute Filium suum Unigenitum, Filius se totum, & omnia sua nostra saluti consecravit: Spiritus sanctus, ut & ipse partem nostrae salutis vindicaret, suo adventu Redemptionem nostram consummavit. An tanto exemplo animata Deipara non flagrabat desiderio nostrae salutis?

13. Divina Mater tantis a Deo cumulatata est beneficiis, ut ipsa sola nequeat dignas Deo grates, & laudes habere. Unde optat, & curat, ut sui devoti sibi in caelo jungantur, & hi conjunctis gratias, & laudibus Divinam erga se beneficentiam concedebant.

14. Videt Deipara, quantis in Caelis, & in

& in terris a Filio suo oneretur honoribus. Igitur non potest non vicissim agere, ut Filii sui gloria amplificetur per plures beandos, cum ab his suprema Filio suo gloria deferatur.

15. Si Beatissima Virgo propter mundi salutem ulcro consentit, ut Filius suus, amice dilectus, se desereret, se maximis solatiis privaret, & vitam suam in cruce immolaret, an propter nostram salutem non vult gratias nobis efficaces impetrare, cum facile possit? An ejus in nos caritas Materna intepuit? Quin in summo adhuc gradu fervet.

16. Nuncquid Sanctissima Virgo jam Christum in utero ferens per montana festinavit ad Joannem, ut hic citius per vocem suae salutationis sanctificaretur. Et modo non vult suum dumtaxat Christo aperire desiderium, ut suos Clientes a peccatis, & morte perpetua eripiat.

17. Christo in calumascendente Mater sponte annuit, ut in terris relinqueretur, sua gloria disferretur, cum multis adversis adhuc luctaretur, non alium in finem, quam ut de Ecclesia militante bene adhuc mereretur. An ista nunc in Caelum recepta non vult juvare sibi addictos, cum sine omni molestia sua id possit?

18. Christus mandavit, ut nos invicem diligamus, sicut ipse dilexit nos, etiam ad mortem usque, hoc mandatum exhausta Deipara, quando cum Christo per doloris gladium pro nobis transfixa, & mortua est, non nisi per miraculum vivens. Si tanta pro nobis passa est, an causam nostrae salutis non agat? An sinet, ut sui, & Filii sui dolores sint frustrati?

19. Quot Christus spacio novem mensium, quo in utero Virginis formatus est, accepit a Matre incrementa sui corporis, tot vicissim Matri reddidit incrementa virtutum; cum Christi gratissimus, & liberalissimus animus non poterit melius quid rependere, praesertim vero auxit Matris misericordiam, si quidem & hanc Mater illi dedit, quia effecit, ut filius Dei antea folium pronus ad beneficiendum nunc etiam aptus esset ad compatendum. Quousque igitur creverit Matris misericordia? Et haec ad preces Clientis non movebitur?

20. Si Mater misericordiae sapius miseretur eorum, qui ejus patrocinium nequidem implorant, aut tantum perfunctorie, an desistat illos, qui constanti affectu eam colunt, & in ea post Christum suam fiduciam ponunt?

21. Vix est ullus Ordo Religiosus in Ecclesia Catholica, qui suam originem, ac stabilitatem non referat in Deiparam. Indestimari debet zelus, quo ardet, ut salvi fiant.

22. Quotidianis exemplis comprobatur, eos, qui erga Divinam Matrem pie sunt affecti, vel pie vivere, vel saltem pie mori. Ergo vult suum patrocinium Clientibus suis proficere.

23. Verum quidem est, magnum esse conatum Daemonis, praesertim in ultima lucta, perendi hominem. Sed Maria est illa mulier Gen. 3. quae juxta Divinam promissionem seductoris serpentis caput conteret. Capite obruito, nec mordere, nec nocere serpens potest.

24. Ego, quod sumus peccatores, sed ipsa miseria nostra commoveat Maternam commiserationem; probe enim novit, Christum venisse, non ut vocaret justos, sed peccatores ad penitentiam. Unde & novit, quod peccatoribus debeat Divinae Matris dignitatem.

25. Etsi Deipara in Caelo pro suis Clientibus non amplius oraret, rogavit tamen, & pro sua maxima fide impetravit efficaciam ad salutem subsidia, dum adhuc in terris viveret: extra omne enim dubium sapientissime recitaverit orationem Dominicam a Christo traditam, & hanc non tantum pro se, sed pro omnibus generationibus, a quibus suo tempore beata esset dicenda.

59. Semper, & in forma differentia temporis omnium miseretur.

In nuptiis vinum rogans responsum a Filio tulit: *Nondum venit hora mea.* Sed hora Virginis semper est; Christus enim quidem misericors, sed simul & iustus est, ideo non potest semper misereri. B. V. autem est mera Misericordia, ait Richardus a S. Laur. M. conc. 18. aff. 2. n. 9. Theophilus ex ambitione se demoni devotens, & sanguine fe subscribens, reclusus a Christo per B. Virginem veniam & salutem impetrat. E. Maria n. 6.

Beatus homo, qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie. Qui querit, & invocat opem B. V. illum illico invenit, & assequitur, se Maria quae ex mari haurit captivam omnium bonorum. S. Elisabeth salutavit Virginem visitantem, & mox cum prole S. Joanne Baptista repleta est Spiritu Sancto. Concilium Basiliense instituens festum Visitationis, ait: *Ipsi non solum supplicantes exauditi, sed supplicare volentium preces praevenerit.* Hinc etiam illud S. Anselmi: *V. locior est non...*

59. Ansel. 1. d. 12. non...

numquam salus invocato nomine Marie, quam memorato nomine JESU. Et hoc non ideo, quia illa major, ac potentior sit, sed quia filius ejus simul Dominus & iudex est: dum igitur invocatus non exaudiet, iuste facit: sed invocato nomine Mariæ, est merita invocantis non inerentur, merita tamen Mariæ intercedunt, ut exaudiantur. C. in Prov. 8. v. 35.

60. Est spes nostræ salutis post Deum.

S. Augustinus ait: Facta est Maria scala celestis, quia per ipsam Deus descendit ad terras, ut per ipsam homines scendere mereantur ad celos. Eodem modo, & sensu loquitur S. Bernard. & alii: H. Ser. 120. f. 91.

S. Irenæus: Sicut Eva seducta est, ut esset fugerit Deum: ita Maria iusta est obediens Deo, ut Eve foret Advocata. H. Ser. 23. fol. 227.

S. Ambrosius: Maria glorificata in celis, terrigenis nunquam patrocinari desistit. H. Ser. 23. fol. 227.

S. Augustinus: Facta est Maria scala celestis, quia per ipsam Deus descendit ad terras, ut per ipsam homines ascendere mereantur ad celos. H. Ser. 23. fol. 227.

Die obsecro, soror mea sis, & vocat anima mea ob gratiam tui; ubi S. Bonavent. Ut Egypti, id est demones nos revertantur, Angeli conjungantur, Pater, Filius & Spiritus Sanctus nostri misereantur, dico Maria, quod soror nostra sis. M. conc. 25. an. 3. n. 5.

S. Augustinus: Accipio quod offerimus, redona, quod rogamus, excusa quod timeamus; quia tu es spes unica peccatorum. Per te speramus peccatorum veniam, in te nostrorum est expectatio premiorum. H. Ser. 28. fol. 276. & seq.

61. Defendit suos defensores.

Miles ex torneamento monoculus intrans Ecclesiam ad Antiphonam, Salve Regina devote genuflexerat, id videns Judæus illi cum risu insultabat, quod ancillam suæ gentis veneraretur. Miles inpegit illi alapam, & Judæus clamosa voce convocavit populum ad vindictam. Miles reversus ad Ecclesiam invocavit opem B. Virginis, & illa assistens amissum illi oculum restituit. Captus miles & extrahens ex Ecclesia traditus est Judæo, qui illum non agnovit, eo quod duos haberet oculos. Viso igitur miraculo populus laudavit Dei Genitricem, & in eius memoriam statuit, ut eodem die singulis annis Judæorum aliquis ibi alapa percuteretur. E. Maria 95.

Cæsaribus ait: Ipsa est tribulorum consolatrix, & fida sibi famularum defensatrix. H. Ser. 28. fol. 277.

S. Nicolaus Episcopus in Concilio Nicæno Arium hæreticum alapa percutit & propterea a Patribus pallio ac mitra Episcopali fuit privatus. Sed B. V. cum Angelis apprensus, pallium illi & mitram restituit. H. Ser. 28. fol. 281.

Beatissima assistit & opem fert Belliducibus sibi devotis, uti Narseti, Heraclio Imperatori, Pelagio primo Regi Hispaniarum, Alphonso VIII. Castellæ Regi, Christianis in terra sancta præstantibus, & aliis. C. Prov. 8. v. 18.

62. Est refugium nostrum in omnibus afflictionibus.

S. Bernardus ait: In periculis, in angustiis, in rebus dubiis Mariam cogita, Mariam invoca: Non recedat ab ore, non recedat a corde, & ut impetres ejus orationis iustitiam, non deseras conversationis exemplum.

Cum Beatissima Virgo non fuit cum filio, cum quo passa est sub cruce, in celos assumpta? Cur quindecim adhuc annis in mundo relicta? Respondet S. Anselmus, ut Apostolos instrueret, Fideles in persecutionibus confortaret, omnibus effectivum exemplo. H. Ser. 1. fol. 5.

S. Ignatius Martyr vocat Mariam Miseris, & afflictis consiliam, quia nihil magis illi proprium, quam afflictis succurrere. S. Ambrosius: Glorificata in celis nunquam terrigenis patrocinari desistit. S. Bernardus: Nec facultas ei desisse poterit, nec voluntas: Regina celorum est, misericors est, denique Mater est Unigeniti Filii Dei. H. Ser. 13. fol. 123.

Ut quis patrocinium alicuius suscipiat, tria requiruntur, scientia, potestas, & voluntas: Omnia hæc habet Maria. H. Ser. 13. fol. 123.

Vespasianus Cæsar monitus de nimia liberalitate, reposuit: Non oportet aliquem a Cæsaris colloquio tristim recedere. Postiori iure id dicendum de Maria. H. Ser. 13. f. 125. B. V. post Christum relicta est in terris, quia sub cruce constituta est Mater omnium soluta: ipsa lapsos collegit, afflictos solata est, dubiis & anxius consuluit, Petrum ex lapsu pusillaniam non in spem erexit, omnes ex morte Christi turbatos confirmavit. Facta est Ecclesiæ petra & columna, hinc salutarum Consolatricis assistentium, Auxilium Christianorum, Refugium peccatorum. C. in Joann. 19. v. 25.

Cæsaria lib. 2. tit. 1.

Baron. in Mart. 4. 2 Dec.

S. Bern. de dom. 2. super ill. 1. de eccl. 17.

S. Ansel. 1. de eccl. 17.

S. Ignat. Ep. ad S. Joan. Ev.

S. Ambros. de Nat.

S. Bern. de S. Bern. de Alump.

Sacros. in vit.

63. Succurrit universæ Ecclesie, eamque protegit.

Ench. 17. lib. 1. tit. 1. de eccl. 17.

Cum Pauli Samofatheni hæresis, Arianae impietatis affinis, longe lateque pullaret, B. V. cum S. Joanne Evangelista apparuit S. Gregorio Taumaturgo, eique veritatis de Divinitate Filii sui instructionem, ac professorem fidei formulam dedit, qua S. Gregorius innumerales in fide confortavit.

Cum Julianus Apostata Christianam Religionem penitus excindere voluit, Beatissima Virgo S. Bassilio Cæsarea in Cappadocia in Ecclesia Dei Matris apparuit. Ibi S. Martyri Mercurio, cujus corpus in ea Ecclesia una cum armis asservabatur, arma seu lanceam tradidit, ad perimendum Julianum in castris contra Persas agentem. Tandem post contemptum est, eadem hora Julianum ab ignoto equite interfecit esse, arma autem, seu lanceam in tumba S. Mercurii inventa est sanguine tincta. H. Ser. 9. fol. 83.

Episcopi Orientales & Occidentales diffidebant ob ejectionem in exilium Chrysostrum, aliis excommunicantibus. B. V. apparuit S. Cyrillo Alexandrino, qui erat Chrysostrum infensissimus, cumque graviter reprehensum monuit, ut innocentem Chrysostrum defendere. Peccit Cyrillus quod iussus est, & ejus auctoritate Chrysostrum restitutus est. H. Ser. 9. fol. 84.

Tempore Leonis Armeni Iconoclasta vidit ejus Mater in somno, ac si B. V. in æde sua Constantinopoli præcipere, ut ei propinquaret de Vase cruoris Ecclesie pavimentum cooperirent, quod cum illa averfaretur, dixit Regina Virgo: Atqui filius tuus non cessat persequi illos, qui me colunt, & sanguinem eorum perfundere, ideoque iram meam sentiet: Ecce! paucos post dies Leo in sanguine suo exstinctus est. H. Ser. 9. fol. 85. & 240. seq.

Cum Fredericus II. Imperator, & Saladinus Rex Syria Ecclesiam persequerentur, vidit S. Dominicus Dei Matrem apud Filium intercedentem, & paulo post rediit innoxiosa pax, & abhæretici extirpantur sunt, Mahometani ex Hispania depulsi, & multæ regiones in Septentrione ad fidem Catholicam reversæ sunt. H. Ser. 9. fol. 85.

Tempore Henrici IV. Imp. ubi terribilia signa in omnibus elementis Dei iram significabant, Cremonæ infans recens natus, mirabiliter locutus dixit, Dei Matrem

pro humano genere apud Deum in throno sedentem intercessisse. Et paulo post diffidit inter Pontificem & Imp. composita sunt. H. Ser. 9. fol. 86. & 240.

S. Jacobus Apostolus, dum Casaragusta exiguum converteram animum lucrum deploraret, Beatissimam Virginem, adhuc ante suam assumptionem, sibi apparentem habuit, quæ illum consolabatur, promittens quod post ejus mortem tota Hispania in Christum creditura sit. H. Ser. 11. fol. 105.

Beatissima Virgo victoriam ac triumphos Ducibus ac Regibus sibi devotis largita est: Narseti Justiniani Imp. Duci illustres contra Gothos victorias concessit. Heraclius Imp. desperatis quasi Imperii rebus, spem suam post Deum in B. V. posuit, & ejus ope Cosrohen Regem Persarum prostravit. Pelagius I. Hispan. Rex Saracenos invocata B. V. ope profugavit. Bassilus Imp. Saracenos Christo, & Desparæ insultantes ejus auspiciis ad internecionem cecidit. Christiani terram sanctam ope Virginis recuperantur. Alfonso VIII. Castellæ Rex immensam Maurorum multitudinem Virginis auxilio prostravit. Pius V. Pont. Max. anno 1577. navalem Victoriam, contra Turcas reportavit &c. C. Prov. 8. v. 18.

Tanta est Misericordia & pietas Mariæ erga Ecclesiam, ut omnes Ecclesie status curæ habeat, & tueatur; hinc in illa verba, in Jacob inhabitata, in Israel hereditare, & in electis meis mitte radices, ait Richardus: Per Jacob intelliguntur conjugati, per Israel Vidue, per electos Virgines: Omnes defendit Maria. M. conc. 11. §. 3. n. 7.

Maria comparatur soli, qui omnes illuminat. M. conc. 11. §. 3. n. 10. Et conc. 23. §. 3. Gebhardo Episcopo Constantiensis B. V. pastorem virgam porrigit, eique præcipit, ut gregem suum sollicitè pascat. Bagatta. L. 1. c. 1. §. 6. n. 12.

64. Potens contra diabolum.

Miles ditissimus ex prodigalitate depauperatus, cum statui suo conformiter vivere non amplius posset, ex verecundia recessit. Obviavit illi eques terribilis promittens, quod si sibi servire vellet, ipsam miris divitiis augere vellet, hac sola conditione, ut suam sibi uxorem huc afferret. Consensit in omnibus miles, & invenit in loco ad emone assignato grandem thesaurum. Postea aliquando præcepti uxori, ut consensio equo secum veniret: paravit.

ruit illa, secuta est viram, in via autem eum: ejus licentia descendens intravit ad oculum B. V. cui se commendavit. Mox autem rediens, equo confesso venit cum viro locum silvæ destinatum. Adfuit dæmon sed fremens & fremdens, ac militi exprobrans, quod ipsum deceptor. Petii enim ut uxorem tuam afferres, quam iugulare volui propter injurias multoties mihi illatas, & tu nanc assers Dei Genitricem. Hæc dicens cum magno ejulatu recessit. Sciendum autem est, quod B. V. ab uxore pie invocata illius formam induerit, dein militi suam impietatem exprobrans præcepit, ut diaboli divitias abiceret. E. Maria 31.

Inter alias similitudines comparatur B. V. cedro, cujus qualitas & virtus ea est, quod serpentes, & venenosa animalia in fugam agat. Eundem in morem B. V. defendit suos elientes, ut serpentem infernale repellat. S. Bernardus exclamat: si insurgant venti tentationum, voca Mariam! & Hugo Cardinalis: Ad ejus memoriam dæmones contremiscunt. Calam. Mar. Disc. 5. fol. 78.

Maria vocatur lux mundi; sicut enim lux infidias pandit, latebras illustrat: ita Maria infidias diaboli patefacit, ait Bernardus de Bullis. M. conc. 32. aff. 1. n. 15. Induunt arma lucis, quæ sunt exempla B. V. illa sequendo tutus eris ab omnibus inferni prædonibus. M. conc. 32. aff. 1. n. 16.

Joannes Guarinus a dæmone personato eremico la decipitur, induiturque, ut filiam comitiss, quam a malo spiritu liberatam turpiter inhonoravit, occideret. Postea ad B. V. confugiens septennio penitentiam agit, veniam signo mirabili impetrat, & etiam occisa filia ad vitam ope Virginis revocatur. R. 1. part. mir. 50.

Quidam frater Religiosus Beatam Virginem pulcherrimam, dæmone deformissimam specie pingi curat. Dæmon eam injuriis vindicaturus, personatus pergaudet fratri, ut peregrinatum iret, & aliquid argenti eæ sacra suppellectile Monasterii pro viatico secum acciperet. Id dum facit frater a dæmone apud Abbatem accusatur, incarceration. Verum B. V. cogit dæmonem ut igne loco fratris vincula subire deberit. Miranti Abbati frater totam ret feriens, & B. V. patrocinium

S. Petri emirat. R. 1. cent. 2. part. mir. 14.
Dante, orat. 2. in stat.
Petrus, rebellibus Angelis formidabilis, & a S. D.
S. Bonaventura, Renedatum ad versus dæmones, & in spe.
Petrus, 11. S. Bonaventura ait: Maria est Virgo Vir-

ritis contra inimicos infernales, quibus magna virtute dominatur. Habet enim continuo penes se exercitum Angelorum, quos invocantibus se in auxilium submittit &c. Calamar. Mar. Disc. 5. fol. 77. & seq.

Quidam pictor Beatissimam Virginem pulcherrime, dæmonem deformissimè pingens, a dæmone ex alto præcipitatus, sed ab icone picta B. V. extensa manu conservatus fuit.

Planta mulieris tantam vim habet, ut tangens serpentem momento illum enectet. Sic Maria conterit caput diaboli. VV. art. disc. font. 41. ex. 1.

65. Est nobis quodammodo necessarium.

S. Bernardus Senens. ait: Maria plus potest de Deo, quam Deus de seipso: Quomodo hoc? Maria speculum vocatur: sicut speculum versus solem, & accendit supra, quam sol de seipso non accenditur; quia radios colligit &c. M. conc. 32. aff. 2. n. 12.

Potest a Maria impetrari gratia, quæ a Deo non erat impetranda: S. Philippus Nerius pro valetudine Cæsaris Baronii amici sui tunc periculose agrotantis contra Crucifixum orabat, sed responsum tulit: minus favens: adite Mariam, & voti compos factus est. Leopold. Mancinus, Deus misericors Demonst. 10. coroll. 6. fol. 361.

A mundi exordio dixit Deus, non est bonum homini esse solum; faciamus illi adjutorium simile: Ex tamen Eva fuit postea noxia Adamo. Sic ergo Christo Domino additum est adjutorium, Maria, quæ errorem Evæ emendaret. S. Bernardus ait: Sufficere quidem nobis poterat Christus; siquidem & nunc omnis sufficiens nostra est Deo est: sed nobis bonum non erat esse hominem solum; congruum magis ut adesse nosre reparationi sexus uterque. H. Ser. 28. fol. 276. &c.

Sicut S. Ignatius Martyr exclamat: Impossibile est aliquem salvari peccatorem nisi per Mariam; ita impossibile est aliquam aut corpore aut anima tenus a Deo impetrari gratiam, nisi per Mariam; per illam enim impetrat iustus gratiam, peccator veniam, sanctus gloriam, & Deus decrevit, quod nullum velit homini conferre beneficium, nisi per Mariam. S. punct. 131. fol. 414.

66. Maria est mera misericordia sine severitate.

Deborah ruerunt populum Israel erexit, tanquam provida gubernatrix; sedi cur

Pinnaculo Belluar. 17. 11. 104.

Reppr. 1. 7. de Trin. 104.

Bernardus de Bullis in serm. 3. p. 5. de serm. 29. in Cant.

S. Bernardus in serm. 28. fol. 276. &c.

S. Bernardus in serm. 2. de Reg. 1. na.

ent Mater Israel vocatur, quæ Judæa erat? Respondeo; quia promptior erat ad amandum ut Mater, quam ad puniendum ut Judæa: O Maria vere Deborra es &c. S. Bernardus: Quid ad Mariam accedere trepidat humana fragilitas: nihil austerum in ea, nihil terribile. Revolve B. vangelicæ historię seriem universam, & siquid forte increpatorium, siquid durum denique signum vel tenuis indignationis occurret in Maria, de cætero suspectam habes, & accedete vereatis. S. punct. 32. fol. 740.

S. Bernardus: Omnibus misericordie sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus Redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, iustus gratiam &c. S. lb. & M. conc. 25. aff. 3. num. 4.

Præ omnibus titulis Maria æstimat titulum: Mater Misericordie; si appelles Imperatricem orbis imperatrix aliquid rigidum habet: si reginam, contraveniens Beatæ, quæ se vocat ancillam &c. præ omnibus ergo amat vocari Mater misericordie, ait Bernardus de Bullis & M. conc. 18. in Exord. & conc. 25. aff. 3. n. 4.

S. Bernardus: O Homo securus habes accessum ad Deum, ubi habes Matrem ante Filium, Filium ante Patrem: Filius ostendit Patri vulnera, Mater ostendit Filio peccata, & ubera: nulla ergo poterit esse repulsa, ubi tot sunt caritatis insignia.

Qui pomum dimidio die manu tenet, reliqua die odorem pomi manu retinebit: ita, quia B. V. misericordiam & pietatem Dei novem mensibus in utero conclusit, misericordiam semper retinet. H. Ser. 9. fol. 80.

S. Bernardus: Certe Domina cum te aspicio, nil nisi misericordiam cerno; nam pro super sal. i. miseris Mater Dei facta es... tibi miserendi officium est commissum. H. Ser. 30. fol. 304.

67. Per Mariam omnia possumus impetrare.

Filii Zebedæi non ausi primas sedes per se petere, per Matrem petierunt: rationem dat Abulenſis: quia facilius conceder Christus Matri, quam filiis, quia forte illa aliquando adjuverat Dominam nostram ad nutriendum Christum. Si igitur erga Matris adjutricem Dominus liberalis esse voluit, quid erit erga Matrem? hinc non denegavit petendum, se impossibilem allegavit: Non est in vobis dare vobis. S. punct. 23. fol. 743.

Bernardus de Bullis in serm. 3. p. 5. de serm. 29. in Cant.

S. Bernardus in serm. 2. de Reg. 1. na.

Cum Maria in cælis Filio supplicat, omnes Sancti cum eæ proceus conjungunt: ita insinuat videtur S. Anselmus: Te Domina tacente nullus orabit, nullus adjuvabit: te autem orante omnes orabunt, & omnes adjuvabunt. Calamar. Mar. Disc. 5. fol. 72.

Ruperto Tuitiensi primitus rudis, ita ut literas inepto ingenium docti didi, & ut inter Theologos fluæ temporis cinnuerit. E. Maria n. 55.

Salomon Matrem Petribus in thronum assumpsit, dixitque: Pete a me Ma. 3. Reg. 2. ret mea, neque enim fas est, ut avertam faciem tuam. H. Ser. 12. initio.

Cæsarius ait: Per ipsam peccatores illuminantur, desperati ad confessionem reparantur, Apostate a Deo per ipsam mirabiliter reconciliantur. S. Morbo sanat, dæmones fugat, vincula solvit, timores pellit, tentationes compescit. Per ipsam pullulantes consolantur, torpentes excitantur, cæci misericorditer revocantur. H. Ser. 28. fol. 277.

68. Sollicita est pro nostris necessitatibus.

Beatissima Virgo S. Arnulpho, & Virgini Musæ diem obitus annuntiat. S. Alphonso Archiepiscopo Tolerano candidissime casulam asserit, jubetque ut in ea sacrificaret. S. Heriberto locum designat, ubi vellet sibi Ecclesiam edificari. Joanni Patrio Romano, & Conjugi præcipit, ut facultates suas, ad edificationem suæ Ecclesie, quæ hodie dicitur, Marie Majoris, impenderent. H. Ser. 11. fol. 106.

S. Germanus Patriarcha Constantinop. ait: Quis post Filium suum ita generis humani curam gerit sicut tu? Quis ita nos defendit in nostris afflictionibus? Quis in supplicationibus adeo pagat pro peccatoribus? Quis nos ab iracundibus liberat tentationibus? sic loquitur S. Anselmus, S. Hieronymus, Fulgentius Episcopus Ruspensis, & ipsa Ecclesia:

Idcirco eam de presentis sæculo transmissi, ut pro peccatis nostris apud eam Clementiam suppliciter intercedat. H. Ser. 12. fol. 112. seq.

Propter Arcam Domus Obededon repleta est benedictionibus: Maria domus Zacharie admiranda beneficia contulit. H. Ser. 22. fol. 218.

69. Mundum conservat ab interitu.

Sub quo curvantur, qui portant orbem, hoc hi interdum curvantur, fatigantur, quis

Cæsarius 1. 7. M. conc. 1. 2.

S. Germanus in serm. de

quis vices gerit? Maria: Amore enim Beata Virginis totus mundus sustentatur. M. conc. 11. aff. 3. n. 4.

Omnia creatura Mariæ obstricta est; postquam enim protoparentes in paradiso peccarunt, certe Deus illos non misit; quam rebelles Angelos æternum puniisset; aut iterum in nihilum redeisset: sed intuitu nascituræ Virginis peperit: ita S. Bernardinus Senensis: Mundum ab interitu præservavit, quia hæc puella in lumbis erat Adæ secundum seminale rationem. Calamat. Mar. Disc. 5. fol. 74.

Cæsaribus de B. Virgine ait, Ipsa est orbis conservatrix, & tribulatum consolatrix. H. Serm. 26. fol. 277.

Tanta est affectio Mariæ erga genus humanum, ut illa Augusto Cæsari cum infante apparuerit in Capitolio, cique Dominicum Nativitatem revelaret. Augustus jam antea ex oraculo Apollinis sciens, nasciturum puerum Hebræum, qui idolorum oculis silentium esse indiciturus, eidem in Capitolio Aram crexit, cum titulo: Ara primogeniti Dei! Ibi dein Constantinus Magnus adificavit templum, dictum: Ara cæli, in memoriam hujus visionis. C. Luc. 2. v. 1.

70. Scit, & observat nostras miserias, ut iuvet.

Comparatur capræ, hinnuloque, quia sunt acutissimi visus. M. conc. 18. aff. 1. n. 3.

Beatus, qui intelligit super egenum & pauperem, ubi S. Bonaventura: Beata Maria est, quæ intelligit super egenum & pauperem, quia occultissimas nostras miserias respicit. M. Ibid. n. 6. Item conc. 39. aff. 3. a. n. 3. seq.

Omnes Sancti in cælis, & præprimis B. V. videt Deum, & in Deo tanquam in speculo omnia: hinc S. Gregorius: Illic omnes communi claritate conspiciunt Deum. Quid est, quod ibi nesciant, ubi scientiam omnia conspiciunt Deum? Si B. V. nesciret nostras necessitates, unde tot miracula per illam omnibus faculis impetrata? P. Henr. Scherer Act. Mar. fol. 2.

S. Germanus Patriarcha Constantinop. ait: Quis post Filium tuum ita generis humani curam gerit sicut tu? quis ita nos defendit in nostris afflictionibus? quis ita pugnat pro peccatoribus sicut tu? Si Christus nos fratres suos vocavit, certe Patrem suum & Patrem nostrum esse voluit: & consequenter & Matrem suam Mariam, Matrem nostram esse desideravit. Si Ma-

S. Bern. Serm. 71. Serm. 61. Serm. 8.

Cæsaribus de B. Virgine. Tit. 1.

S. Greg. 14. Dial. c. 39.

S. Germ. de Sancta Ecclia.

factum in ramos, & frondes: sic Virgo plenitudinem suam Divinæ gratiæ in fideles cientes dispersit. H. Ser. 28. f. 278.

S. German. Patriarcha Constantinopol. Nullus est, qui salvus fiat, nisi per te, O Sanctissima. Et iterum S. Bernardus Merito in te, o Maria, respiciunt oculi totius creaturæ; quia in te, & per te benigna manus omnipotentis, quicquid creaverat, recreavit. H. Ser. 25. f. 230.

Maria est Aquædulus, per quem ex meritis Christi omnes gratiæ nobis affluunt. H. Ser. 27. f. 260.

B. V. de seipsa deprædicat: Beatam me dicent omnes generationes. Quare, & quomodo omnes generationes? 1. Quia B. V. in toto mundo erga omnes gentes beneficam se exhibuit; in Europa, in Asia, in Africa, in America inveniuntur prodigiöse B. V. imagines, in quibus sergentia suos cultores beneficam exhibuit. 2. Omnes generationes; quia omnes hominum status, Ecclesiasticus, Regularis, & secularis confidentiam habent erga B. V. in suis necessitatibus. 3. Omnes generationes; quia ab ipsa mundi Genesi Deus per omnia temporum secula homini benedixit propter Mariam.

Cur Noe a diluvio, Abraham ab incendio Chaldaeorum, Isaac a gladio Jacob a persecutione fratris, Moyses ab insidiis Pharaonis, David a vigigantis fuerunt preservati? quia fuerunt progenitores Mariæ. Omnes liberationes & indulgentias factas in Veteri Testamento non amigbiga Deum scisse propter hujus benedictæ Mariæ.

S. Bernardus: Totius boni plenitudinem possit in Maria, ut proinde, si quid speim nobis sit, ab ea novimus redundare: tollere hoc solare, quod illuminat mundum, ubi dies? tollere Mariam, quid nisi caligo invenit?

Totus ergo medullis cordium Mariam veneremur, quia est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam.

Et alibi iterum: Nihil nisi Deus habere voluit, quod per Mariæ manus non transiret hoc solare. H. Ser. 23. f. 238. seq.

Piissimus Idiota vocat Mariam thesaurum Domini & thesaurarium gratiarum Dei. H. Ser. 24. f. 229.

Alii Sancti particulariter pro hoc aut illo rogant, Mariæ cura est de omnibus. Ibid.

31. Sicut navis insistoris de longe portans panem suum. Hinc Navi similis est Beatissima Virgo, nam 1. in domum, id est, D. C. quæ spicit, universi, P. 1. L.

S. Germ. Serm. de Tom. D. P. S. Bern. Serm. 2. in die Pentec.

S. Bern. Serm. 1. in die Pentec.

S. Bern. Serm. 1. in die Pentec.

S. Bern. Serm. 2. de P. S. Bern. Serm. 2. de P. S. Bern. Serm. 2. de P.

31.

in Ecclesiam innoxivæ panem vivificant, id est, Christum, dum eum in Bethlehem peperit. 2. Sicut navis plena fuit mercibus cælestibus, omni virtute, & gratia. 3. Sicut navis etiam dormiens mente vigilabat, intenta orationi & amori Divino. 4. Sicut navis, ita B. V. Ecclesie de celo in omnibus prospicit, & apud Filium gratias impetrat: S. Athanasium animavit ut Ecclesiam defenderet contra Arianos, S. Cyrillum contra Nestorianos, S. August. contra Pelagianos &c. &c. C. Prov. 31. v. 14.

73. Æternam salutem nobis procurat.

Beatissima merito vocatur ab Ecclesia: Porta cæli: per hanc enim debemus salvari: plurimi Sancti in celo sunt per illam, qui alias non essent: Multi Sancti sunt in cælis increcensione eius, qui nunquam ibi fuissent, nisi per eam, ait Cardinalis Hugo. Calamat. Mar. Disc. 5. f. 72.

S. Bernardus ait: Filioles, hæc Dei, & Salvatoris nostri Mater, peccatorum scala, hæc mea maxima fiducia est, hæc tota ratio spei meæ. H. Ser. 23. f. 229.

Ut explicetur, quam efficaciter ad salutem nostram cooperetur, comparatur cum variis mulieribus Veteris Testamenti: cum Muliere, quæ Abimelech caput confregit: cum Abigail, quæ iratum Davidem placavit: cum Bethsabee, cui filius Salompp denegare nihil potuit: cum Regina Saba quæ in urbe Hierusalem immensas divitias attulit, & plures recepit: cum Thecutide, quæ Absalonem reconciliavit cum Patre: cum Vidua Elisæ oleo abundante, &c. H. Ser. 23. f. 226.

Certum est, quod Dei Filius, Paterac Redemptor noster, per suam passionem ac mortem nihil aliud intenderit, quam ut nos salvaret: Qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit de cælis. In cruce autem moriens Amantissimam Matrem suam voluit crucifigantem, Matrem nostrum constituit: Ergo illa tam ardentem salutem nostram amat, & quaerit, sicut Filius: quia Matres non minus amant proles quam Patres, &c.

PATROCINIO B. V. ERGA PECCATORES.

74. Conatur, ut omnes peccatores convertantur.

Lamat parturientis, ut pariat: Quid clamat: nempe clamando magnum desiderium

K

Monialis, nomine Beatrix, ferventissime serviebat Divinæ Matri, dein cum facta esset custos, & mæta esset occasionem liberius agendi, ab impuro infidiatore pessime seducta, reposita claves in altari, dicens: Domina resigno tibi claves, quia tentationes carnis sustinere non amplius possum. Sic abiit cum seductore, & cum ab hoc paulo post esset rejecta, per quindecim annos meretricium egit, vivens de questu corporis. Aliquando in habitu seculari ad Monasterium suum veniens quaesivit ex portario, an nosset Moniale Beatrix? Novi, sicut ille, est proba & sancta. Id cum non intelligeret illa, & abire vellet, apparuit illi B. V. inquit: Ego per quindecim annos tua absentia vices tuas supplevi, revertere nunc & penitentiam age, quia nemo hominum nocivæ excessum tuum; in forma quippe & habitu illius Dei Genitricis vices egerat illius. E. Maria n. 19.

Scleratissimus homo id unum boni habuit, ut festivas solemnitatibus Beatissimæ Virgini suam salutem commendaret. In agone igitur pugillanosis ac fere desperans, subito vidit Beatissimam accedere ad Filium pro tribunali sedentem, ac petere unicam guttulam Divini sui sanguinis. Concessit Filius ex corde suo, quod petit Mater: & ecce! illa hanc guttulam in lancesm siccitatis iniecit, qua momento peccatis omnibus præponderavit. Æger ad valetudinem rediit, & vere penitentiam egit. H. Ser. 26. f. 138.

Latro propter jejunium Sabbatum etiam decapitatus non mortuus, donec confessionem fecerit. Idem legitur de milite in Hungaria in bello occiso, cuius putrefactum cadaver identidem Confessorium articulata voce petiit. H. Ser. 29. f. 293. seq. Leo Imp. adhuc vitam privatam agens æcum aberrantem in viam reducit, ac sicut illum aqua restinguit; ideo ex voce & promisso B. V. coronam Imperii Orientalis consequitur. H. 2. f. 112. seq.

80. *Recipit peccatores, quos filius rejicit.* *San-*
Mægyptia gravissima peccatrix voluit intrare templum Salvatoris, verum rursus indigna per arcanam vim fuit repulsa: iterum tentataditum, iterum recidit: terrore obruitur misera, dein ad Mariam confugit, cuius imaginem supra valvas Ecclesiæ confixerat, in genua prostravit, orat, lacrymatur, emendationem supplicat, & ecce! surgens absque ulti-

riori impedimento intrat Ecclesiam, facta postliminio penitentia, & sanctitatis exemplar. Calamat. Mar. Disc. 5. f. 75. H. 2. f. 6. c. 2.

Theophilus quidam ab Episcopo sua dignitate privatus demonis opem pro recuperando suo munere invocavit, animamque illi oppignerat. Tum facti penitentem confugit ad Mariam, a qua graviter oburgatus, bono animo esse iussus est. Theophilus serio plangit & penitentiam agit de peccatis, & ecce! Maria illi adest, syngrapham, quam demoni tradidit, ei restituit, & felicem illi mortem præannuntiat, quam tertio post die piissime obiit. Calamat. Mar. Disc. 5. f. 76. E. Maria n. 6. H. 2. f. 5.

Monachus Cisterciensis in grave peccatum prolapsus ad gloriosam Dei Matrem confugit, & quanyis a Christo avertente vultum veniam impetrare non poterit, tamen a Dei Matre, que filium ab uno brachio ad alterum transportat, veniam gratiamque invenit. E. Maria n. 12.

Juvenis in lapidibus bonis suis ad paupertatem redactus diabolo pro divitiis fudente Villicio se mancipavit: iustus a demone etiam Mariam negare, constantem id facere recusavit. Redux et silva intrat Ecclesiam penes viam, & misericordiam Matrem pro venia impetranda invocavit, avertit quidem Filius faciem a Matre, sed tandem reconciliatus est. Et ille Nobilis, qui juvenis bona divendita pretio emit, illum in socerum elegit, bonis omnibus in dotem restituit. E. Maria n. 15.

Virgines portam pulsantes repulsam tulerunt, cor: quia tantum invocant Sponsam: certe admittenda fuissent, si etiam invocassent Sponsam. B. Ser. 71. n. 9. & Ser. 77. n. 27.

Devotissimus Idiotæ vocat Beatam Virginem, semper desperatorum, & merito ait Anselmus, quia quos non potest salvare Divina Justitia, salvat Virginitas misericordia. S. punct. 32. f. 414.

Qui Deum accedere vellentur, Mariam accedant, ait S. Bernard. S. punct. 3. f. 174. *S. Bern. Ma*
1. 2. p. ad
12. c.
Ornuli tui columbarum: Sicut enim columba alienos pullos nutrit, ita Maria peccatores alienos a Deo recipit. M. conc. 17. aff. 3. n. 5. Item conc. 18. aff. 2. n. 3.

S. Ignat. Martyr ait: *Impossibile est aliquem salvari peccatorem, nisi per tuum, O Virgo, auxilium.* S. punct. 131. f. 414.

S. Germanus, quis o Mater post tuum Filium curam gerit humani generis ficut tu? S. punct. 32. f. 739. & M. conc. 25. aff. 2. n. 7.

Idiot. de
Laud. Virg.

S. Bern. Ma
1. 2. p. ad
12. c.

S. Bern. Ma
1. 2. p. ad
12. c.
S. Germa
hum. de
Zon. Virg.

San-

Revel. S.
Berg. 1. 4. c.
138.
S. Birgitta revelat B. V. se esse matrem peccatorum, sed volentium se emendare. S. punct. 32. f. 743.

Ruth collegit spicas a messoribus reliquas: ita Maria animas, ait S. Bonavent. *Ruth in oculis Booz, Maria in oculis Domini hanc gratiam invenit, ut spicas, id est animas a messoribus derelictas colligere possit.* M. conc. 18. aff. 2. n. 3.

Juvenis Leodicensis depauperatur, a famulo seductus Deum negat, sed non Mariam, per quam deum veniam a Filio, & bonorum venditorum possessionem a Capite nullo emptore recuperat. R. cent. 2. p. 1. mir. 22.

81. *Velociter exaudivit, sed non sine nostra cooperatione.*

B. V. comparatur Lana: quia hic Plectra omnibus aliis velocior est cursu. B. Ser. 81. n. 7.

Duo ubera B. V. dicuntur sicut hinnuli: quia in uno iustis gratiam, altero reis veniam velocissime impetrat. M. conc. 39. aff. 3. n. 6.

Minervam Deam rogavit Miles, ut sibi in pugna victoriam contra hostem tribueret. Abi respondit Minerva, pugna, vinces; abiit ille, & in arena velut truncus immobilis stetit. Ab adversario vulneratus, dixit: Ubi est Deorum fides, qui iribi promiserunt victoriam? & responsum accepit: Vinces, sed si coopereris!

Vis ut Maria se monstrat Matrem? tu prius monstra te esse filium: cave, ne illam penitent te conceperit, ait Quercus, sicut Rebecca penituit: *Si semibi futurum erat, quid necesse erat concipere?* Si se converteri potest Maria, timeo, ne melius fuisset, si conceptus non esset homo ille. S. punct. 32. f. 743.

Theophilus Oeconomus, desperans & resistens, clamavit ad Mariam: O Domina mea, te habeo post Deum protectionem! ad tuum intuens auxilium, non faciam irrita, que tibi sum pollicitus. H. Ser. 16. f. 157.

B. V. ad S. Birgittam quidem edixit: *Ego sum Mater peccatorum, sed sine mora subjura: Emendare se voluntium.* Ubi ergo nulla emendatio, ubi eadem morum dissolutio, ubi menta tepiditas & languor, ubi eadem periculosa familiaritas, ubi nulla vaga peccati; ibi sperari non poterit peccator, Mariam sibi Matrem fore propitiam. Ex parte Mariæ non desistat misericordia, sed ex parte peccatoris non debet desisse emendatio. *Quicumque sibi Maria optat præmium, imitetur exemplum!* ait S. Ambrosius.

B. Clara Episc. universi. Pars I.

San-

Patrocinium B. V. in necessitatibus temporalibus.

82. *Curam gerit pro alimentis corporis.*

IN nuptiis sollicita fuit de vino, si hoc i fecit invitata, quid faciet invocata, ait S. Bernard. M. conc. 39. aff. 3. n. 4.

In deserto multitudo hominum passa est famem: Cur? ideo respondit Novarinus, quia in deserto non erat cum viribus oculata Virgo, que omnium miseriam videt. M. conc. 39. aff. 3. n. 5.

Beatissima Dei Mater Beato Hermannogenti pueulo lapidem ostendit, sub quo semper pro indigentia pecuniam inveniebatur. D. 7. 67. R. cent. 2. p. 2. mir. 37.

Architallus Castellianus in bello captus, in carcerem datur teperris & inedia conficiendus. Eius uxor Mariæ supplicat, illi quotidie candelam accendit, & pauperibus vinum ac panem distribuit. Et ecce candelæ luxit captivo, item panis & vinum in carcerem ei fuit delatum. Re comperita in libertatem fuit dimissus. R. 1. cent. 2. par. mir. 41.

Imago B. V. quam P. Antonius a S. Michaelis Missionariis fecum in regnum Chinesense attulit, mira statim patravit. Cum enim Barbaris urbem obsidentibus esset & potus obfessus deficeret, B. V. illis aridum puteum abundantibus aquis fluere, & immentem copiam avium in urbem volitare fecit, utque tanto incalcentibus appareret beneficium, sublata obsidione aqua, & aves defecerunt. R. cent. 3. mir. 11.

Cum grandis circum citra segetes obtereret, Montiales ad choros convolantes inceperant cantare, Salve Regina. Ecce! vineæ & segetes Montium omnino intactæ remanserunt. E. Maria 26.

In nuptiis vinum procuravit, ait S. Bernard. *Si pie a nobis supplicata fuerit, non desit necessitati nostre, quoniam misericors est, & Mater misericordis.*

Cum Patres Franciscani ad montem Apeninum, ubi imago prodigiosa B. V. afferratur, ob altissimas nives alimentis carerent, vesperi in vicina vinea Fratribus audita est vox celestis: Quid dormitis Fratribus, dum interim fratres fame pereunt? Mox per nives aperta fuit via, & inventi frabes ante aram Desolata orantes, cibo repleti sunt. H. 2. f. 33.

Catana pauperula filia, que sicelli B. V. curam habebat, Vir opulentos nabit, qui Panormi innocentior incarcerationis,

Novarinus
lib. 1. p. 2.
n. 680.

S. Bern. Ma
1. 2. p. ad
12. c.
101. 2. p. 2.

K 3

duntur. Dæmon eis apparet, & exitum promittit, si velit illi servire: sed recitata hac conditione invocant Beatissimam. Et ecce subito mons finditur, illisque commode exitum admittit. R. cent. 3. mir. 44.

S. Joanni Damasceno abscissam manum restituit. Idiotæ capacitate ingenii tribuit. S. Nicolao Mirram & Pontificalia de celo mittit: S. Anselmum in fossam prolapsum eruit. Quotquot sunt templa Mariana in orbe, fere omnia originem sumptere ab hujusmodi beneficio Mariæ. Calamat. Mar. Disc. 5. f. 73.

S. Joannes Damascenus omni litteratura insignis incidit in Saracenos, qui eum in Persidem venderunt. Sed nactus Dominum aliquatenus humanum, ejus filium in scribendo adeo erudit, ut nulla esset differentia inter suum & discipuli characterem. Interim Joannes ab Imperatore Theodosio Constantinopolim vocatus, & ab eo permagni æstimatus fuit. Accidit autem ut Discipulus in Perside relictus, insuligante dæmone, Epistolam proditoriam exararet, eamque in palatio Imperatoris clam reponi juberet. Inventa ea Episcopus, tradita Imperatori, agnitus Joannes character, cui in pœnam statim amputata, & in sublimi Ecclesiæ tholo suspensa est manus. Cum ergo Joannes infortunium suum deploraret, apparuit illi B. V. restituit illi sanam manum, quo agnito miraculo Theodosius, veniam rogans, innocentiam illius agnovit. E. Hone Can. n. 4.

Pictor in porticu Ecclesiæ Beatissimam Virginem pulcherrime, diabolum autem deformissimè pinxit: injuriam hanc ulturus dæmon suscitato turbine, concussit structuram, cui pictor insitebat: fregisset ille cervicem, nisi pictura Beatissima extenta manu illum servasset. E. Maria n. 5.

Mercator Normannus a Saracenis captus invocat Desiparam, & subito sentit vincula, & catenas sibi dissolvi. Fugit ergo, & anulum ferreum in collo secum in patriam portat, qui & Bajoci ante Statuum B. V. fronte ruptus est. H. 2. f. 22. c. 2.

Puerulus Justus cum Catholicis communicans, & ideo a patre in forum ardentem conjectus, servatur illesus. Causam questus reposuit, se a Domina, quæ in templo Christianorum Filiosum in sinu gestavit, fuisse servatam. Christiani deinde domum Judæi in templum converterunt. H. 2. f. 23. c. 1.

Catane Sacellum B. V. dicitur de Dala: ubi a pauperola vidua curabatur. Hec roga-

bat Dei Matrem pro Filio inter Turcas captivo. Et ecce! Vespere adest filius in habitu Turcico, poculum in manu tenens, quo actualiter Constantinopoli Domino suo, Basile Turcico, ad mensam ministrabat, in momento quasi in patriam translatus. H. 2. f. 48.

Græci cum pictor imaginem B. V. contra iterata monita non abolveret, cæcus factus est: voto emisso oculorum usum recepit, & picturam abfolvit. Ecce! advenit cum catenis & captivitate Turcica, qui dixit B. V. hac specie sibi apparuisse, sibi que mandasse apertis portis, ut liber abiret. H. 2. f. 55.

Nobilis Belga apud Saracenos captivus vocet B. V. facellum: B. V. apparuit illi in somno, ac in voto eum confirmans libertatem promittit: expegetus invenit rupta vincula, & portas apertas: fugit, & venit Hallas in patria, ibique voto se exsolvit. H. 2. f. 103.

86. Succurrit in plagis a Deo immisitis.

Tropæa, Urbe Calabriae B. V. monuit Episcopum, ut suam imaginem, quæ navi olim mirabiliter allata ibi immobiliter hæsit, majori in honore haberet, & illam ad summum Altare transferret. Fecit illud Episcopus grandi bono; nam paulo post omnes fere Calabriae urberestibilibi terra motu concussæ sunt. Sola Tropæa illæsa mansit. H. 2. f. 45.

Siracusa imago B. V. in pariete depicta hominem peste infectum primo, deinde totam urbem ab eo malo liberat. H. 2. f. 51.

Eigenthalii in Helvetia conventum fecerunt Catholicis, deliberaturi, qua ratione luen pestiferam tota regione grassantem averterent. Apparuit illi senex venerandus, nemini notus, fuisseque ut B. V. templum eo loco adificarent, in eoque ter annuatum sacrificium fieri curarent, unum B. V. alterum S. V. Vendelino, tertium pro sanctis. Creditus fuit hic senex fuisse S. V. Vendelinus, qui & in oculis eorum disparuit. H. 2. f. 84. c. 2.

Vorsvici B. V. apparuit oranti tres spicas in manu tenens, illicque revelat, quod grandinem, quam incolæ suis peccatis meruerant, ab eorum agris averterit, ulterius hortata, ut poenitentiam agerent. H. 2. f. 91.

Valencennas in Hamonia B. V. a pelle liberat, ab eaque urbe jejunium in professo suo Nativitatis exigit. H. 2. f. 103.

Patrocinium B. V. in morte, & judicio.

87. Quam potens sit.

Quam bonum fuit Juveni illi defuncto apud Lucam, quod piam habuerit Matrem. S. punct. 131. fol. 406.

Beata Virgo infidiatores dæmones fugat, qui morituros ante oculos verfantur. S. lb. fol. 406.

Christus moriens Matrem sub emce videre non potuit, nisi prius per ciliorum compressionem sanguinem ex oculis expresserit, uti habet Revelatio S. Birgitæ: Ecce? quia si semper aspexisset Matrem, dolor passionis fuisset plurimum sopitus. S. punct. 26. fol. 654.

Terribile erit iudicium, ita ut elementa ignis calore tæbescant: quis autem evadet? evadet servi B. V. Erit enim gloriosa Virgo servientibus, & anctoribus suis in die iudicii. M. conc. 32. aff. 3. n. 8.

Maria sicut auctoritate Materna in vivis poterat Filio imperare; ita eadem adhuc potestate viget, & ideo valet sententiam Judicis immutare: audiamus S. Petrum Damiani: Quando accedit ad illud reconciliationis humane altare, non solum rogans, sed imperans, Domina, non ancilla. Calamat. Serm. 3. n. 19.

Maria est potentissima contra dæmones, quos a moriente repellit, & in fugam agit. Horrendo pessimum dæmonum aspectus procul repellit, ait S. Ephrem. Calamat. Mar. Disc. 5. fol. 78. H. Serm. 30.

Si Maria ad morientem se invocantem descendit, ejus potentia maior est, quam si omnes Sancti in celo tali homini subvenirent. Fugiant dæmones sicut musca flabello abacta: audiamus Sanctam Birgitam: Super omnes malignos spiritus ipsam Deum sic potentem esse, quod quotiescunque aliquem hominem Virginis auxilium ex caritate implorantem impugnaverint, ad ipsius Virginis natum illi pavidi procul affugiant. Calamat. Mar. Disc. 5. fol. 79.

88. Invocandum est ardentem.

S. Bernardus ita seipsum alloquitur: Anima mea, quid agis exitura ex hac vita: quis erit tuus socius itineris? quis te defendet? & concludit: Clamavi ad te, Domina, dixi, tu spes mea es. S. punct. 131. fol. 406.

Jacob in morte anxietatem habuit, ne aliquam haberet propter occisionem Filii

sui Joseph, & in hac anxietate Virginem in spiritu præviam invocavit, ait Bernardus Senef. S. punct. 131. f. 406.

Olim Vestales Virgines si reo ad extremum supplicium ducto obviant, iste a morte liberabatur. Hoc privilegium hodie habent S. R. E. Cardinales: sicut eum purpura aut pileo tangant, iste liber dimittitur. VV. art. disc. font. 21. Ex. 6. O Beatissima Virgo, si rei ducimur ad iudicium: Tu pallio tuo nos protege! &c.

S. Guilielmus Aquitanus Dux a S. Bernardo conversus, in oratione aliquando a dæmonibus terribiliter percussus & vulneratus est. Invocavit Beatissimam, & illa statim auxilio adfuit, illum ad constantiam animavit, & due caelestes Virgines consellum ejus vulnera sanarunt. H. Serm. 5. in fine.

S. Ephrem his verbis clamat ad Virginem: Sub alis tuis custodi, & protege me: miserebere mei, qui sum sicut iniquitatis, qui celorum quam plurimum creatorem Deum nemus. S. Judicem ostendi, ne adversus melioris tui Sabasas. H. Serm. 30. fol. 300.

S. Ephrem in animum Virg.

89. Si nos deserat perdit sumus.

Maria terra comparatur: Cur? quia sicut Dathan, & Abiron perierunt, quia terra se illis subtraxit, ita, si Maria se subtrahat nobis, perdit sumus. M. conc. 11. aff. 3. num. 9. & conc. 18. aff. 1. num. 12. in fine.

Dum S. Anselmus iter faciebat, lepuleus a canibus venaticis angustatus ad eum accurrens sub ejus equo refugium querebat: riserunt venatores, sed sanctus Vir ad eos conversus ajebat: Ecce mei boni, sicut hic lepuleus, ita anima in agone a dæmonibus persecutionis extremas patitur. Quid faciendum? ad Mariam confugiendum est. A lect. 8. n. 28.

Vir sanctus vidit congregatos ad iudicium gentes, & duas feras, unam rubeam, alteram albam a calum ad calum pertingere. S. Franciscus in summitate rubeæ clamabat fratribus suis ut ascenderent: ascendentes autem aliqui in secundo, alii in tertio ut quarto gradu, alii in immediatè deciderunt. Tristate S. Franciscus respondit: Iuxta, hæc est scala Justitiæ, hæc pauci veniunt: veram autem ad scalam albam, ibi recipiuntur. Venientes igitur fratribus ad scalam albam, in summitate ejus apparuit B. V. & ascendentes in regnum recepit. E. Judicium. n. 7.

Maria comparatur Soli: si sol radios suos nobis subtrahat, quid superest nobis nisi

pena